

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

BEVARAD I STRIDEN

Judas brev 1-2 • Predikan i G8B, trots restriktioner 2021-03-20 • Johnny Lithell

INLEDNING

Älskade vänner. Det har gått fem månader sedan vi sist samlades till gudstjänst. Det finns så mycket att säga om det, inte minst om hur jag själv känner att jag har kommit till korta som pastor under den här tiden, men jag hämtar tröst i att åtminstone några av oss nu återigen kan samlas och tillbe Gud tillsammans, även om det är under konstiga omständigheter, gömda ute i skogen. Det är ingen tvekan om att Bibeln målar upp vår gemensamma tillbedjan som ett övergripande syfte och mål med våra liv. I den Andra Moseboken, som fungerar som ett paradigm; som en övergripande bild för vår frälsning, får Mose i uppdrag att gå till Faraos och begära att han ska släppa Israels folk så att de tillsammans som ett folk ska kunna fira gudstjänst inför Gud ute i öknen. Och i Uppenbarelseboken får vi se den heliga staden, det nya Jerusalem som kallas Kristi brud, där Gud finns i dess mitt och hans folk gör tjänst inför honom.

När vi inte firar gudstjänst tillsammans saknas något väsentligt i våra liv. Vi gör våld på oss själva. Det är som en kropp som faller sönder. Och jag känner det också för min egen del. Jag har inte bara saknat er; jag behöver er. Därför är jag så glad att vi äntligen kan mötas igen.

Eftersom vi firar gudstjänst utomhus får jag dock fortsätta pausen från predikoserien ur Efesierbrevet tills vi kommer inomhus igen. Istället har jag efter ganska mycket vanda beslutat att göra en genomgång av Judas brev. Det är ju ett kort brev, bara 25 verser, men det är oerhört kraftfullt. Jag lägger upp predikan i tre punkter: först (1) ska vi titta på brevet lite övergripande så att vi förstår vad sammanhanget är när vi sedan går igenom det vers för vers. (2) Därefter ska vi titta på vad första versen säger att den kristne *är*, och i den tredje punkten (3) ska vi titta i den andra versen på vad den kristne *får*.

I. KALLAR TILL STRID

Vi går in i den första punkten och tittar på det övergripande budskapet. Vad är det Judas vill säga i sitt brev? Om jag ska försöka sammanfatta det i en enda mening skulle jag säga att det är ett brev som kallar Guds heliga till strid för sanningen. Judas vill väcka oss ur vår andliga slummer och samla oss och mobilisera oss.

Hotet inifrån

Genom hela den sanna kyrkans historia har det alltid funnits yttre hot. I den tidiga kyrkan var det den romerska statsmakten som förföljde kyrkan. Men det är inte det Judas talar om. Därför att om man följer kyrkans historia kan vi lätt se att alla de attacker som orsakat störst skada på kyrkan har kommit inifrån – från kyrkans egna led. Det har kommit från personer som kallar sig kristna, som kanske har ett yttre sken av fromhet: som kan språket och har lärt

sig vissa beteenden, men som inte fruktar Gud. Som vill förvränga vad evangeliet handlar om, som inte står ut med att höra vem Gud är eller om deras eget fördärv utan som istället vill höra bedrägliga budskap (Jes 30:10). Det är utan tvekan det största hotet både mot den sanna världsvida kyrkan och mot enskilda församlingar.

Hör vad Judas säger i den tredje versen,

Judasbrevet 3 (SFB-15)

☞Mina älskade, trots min stora iver att skriva till er om vår gemensamma frälsning fann jag det nödvändigt att skriva och mana er fortsätta kämpa för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga.

Han säger att han från början ville skriva till dem om deras gemensamma frälsning. Han ville skriva ett uppmuntrande och uppbyggande och positivt brev. Men han fann det nödvändigt att skrika och uppmana dem till att kämpa för den tro som en gång har överlämnats åt de heliga. Det grekiska ordet för kamp har ett litet prefix som intensifierar ordet och därför skulle man kunna översätta det med att ”kämpa hårt” för tron. Varför? Ja, för att dessa inre fiender kommer att göra allt som står i sin makt för att få församlingen dit de själva vill ha den.

Uppfyllelsen av varningar

Det här är förstas ingen nyhet för den som läst Bibeln. I Matteusevangeliet sjunde kapitel säger Jesus ”Akta er för de falska profeterna. De kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är de rovlystna vargar” (Matt 7:15). De verkar alltså representera Gud, men akta er för dem eftersom deras inflytande korrupperar. Han säger igen i Matt 24:11 att, ”många falska profeter ska träda fram och bedra många”.

Vi har Paulus som varnade äldstebröderna i Efesos, där han sa i Apg 20:29 att han *vet* att efter att när [han] lämnat [dem] ska rovlystna vargar tränga in bland [dem], och de kommer inte att skona hjorden. Ja, bland [dem] själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på sin sida.”

Och i 1 Tim 4 säger han att ”i de sista tiderna kommer några att avfalla från tron och följa villoandar och onda andars läror, förledda av hycklande lögnare som är brännmärkta i sina samveten” (1 Tim 4:1-2).

Aposteln Petrus är inne på samma spår. Han ägnar ett och ett halvt kapitel i Andra Petrusbrevet åt just det här.

Och så har vi Johannes som varnar för det här i sina brev och som förstas är den som skrev ner Uppenbarelseboken där vi får höra Jesu egna ord till sju församlingar i Turkiet och får se hur fem av sju församlingar har korrumerats.

Så Jesus varnade för det här. Paulus varnade för det här. Petrus varnade för det här. Jakob varnade för det här och Johannes varnade för det här. Och så kommer här Judas och säger ”nu är det här.” Judas brev visar början på uppfyllelsen av alla dessa varningar. Och därför vill han väcka och samla församlingen och mana till hård kamp. För det händer *just nu*.

Jag tror man kan sammanfatta det övergripande budskapet i Judas brev med Jesu ord från Lukas 18:8, när Jesus frågar om människosonen, när han kommer, ska han finna någon tro på jorden?

Talar inte lära; se på deras liv

Judas uppmanar oss att kämpa för att bevara tron. Innan vi går in i de första två verserna vill jag också bara säga att han tar inte tid att debattera deras olika läror. Han uppmanar oss att titta på deras liv. Precis som Jesus sa, att vi ska se på frukten vad det är för sorts träd. Så när han säger att vi ska kämpa för att bevara tron handlar det inte bara om att församlingen ska ha en rätt bekännelse. Det handlar också om att vi inte har rätt att omformulera vad som är ett gott liv. Vi kan inte säga att vi tror på en sak och sedan leva i strid med hur kristna genom hela historien har förstått att det kristna livet ska levas. Vi lever vårt liv i gemenskap med alla de heliga i allmänhet och med bröderna och systrarna i vår församling i synnerhet och vi vilar, så att säga, både med tro och liv på axlarna av de som gått före. Vi uppfinner inte oss själva. Vi skapar inte oss själva. Vi förstår oss själva tillsammans med och vi vandrar på samma smala väg som alla de heliga som gått före oss.

II. VAD DEN KRISTNE ÄR (VERS 1)

Men låt oss nu titta i texten. Vi går till den andra punkten, som handlar om vad den kristne är. Jag läser vers 1,

Judasbrevet 1 (SFB-15)

Från Judas, Jesu Kristi tjänare och Jakobs bror. Till dem som är kallade och älskade i Gud Fadern och bevarade i Jesus Kristus.

Först måste vi bara lägga märke till vem det är som skriver brevet. Det är Judas. Men vem är det?

Judas var ett väldigt vanligt namn på den här tiden. ”Judas” är den grekiska formen av det hebreiska ”Juda”. Han säger att han är Jakobs bror. Jakob behöver ingen närmare presentation eftersom alla visste vem han var. Det var en av ledarna i församlingen i Jerusalem och Jesu egen halvbror, eftersom de har samma mor. Det betyder alltså att Judas också är Jesu halvbror.

Jag tycker det är intressant att Judas beskriver sig själv först som ”Jesu Kristi tjänare”. Man kan lika gärna översätta det som ”Jesu Kristi slav”. Det säger något om vilken ödmjuk inställning han har. Han hade kunnat skryta med att han minsann hade vuxit upp med Jesus själv. Men istället kallar han sig för Jesu Kristi slav.

Vi kan ju inte veta varför han skrev som han gjorde, men vi kan konstatera att det är en stark kontrast mot de falska kristna som fanns i församlingen. Därför att de falska bröderna står inte ut med tanken på att de skulle vara slavar. Judas säger själv att de förvränger Guds nåd till försvar för omoral. Kännetecknande för dessa falska bröder är att de aldrig tänker leva under någon annan auktoritet än sig själva. De lever utan gränser eftersom en falsk frälsning inte kan sätta några gränser för köttets gärningar. Men Judas som skulle ha kunnat kalla sig för Herrens broder väljer istället att kalla sig för Jesu Kristi slav. Här finns förstås en lärdom också för oss.

Texten fortsätter. Han skriver till de som är ”kallade och älskade i Gud Fadern och bevarade i Jesus Kristus”. Kallade, älskade och bevarade. Det är en vacker beskrivning av vad de sanna kristna är. Vi tar dem i tur och ordning.

1. Kallad

Först säger att han att de är kallade. Varje gång det här ordet används i de nytestamentliga breven och i Uppenbarelseboken är det en synonym till ordet "utvald". Det finns några generella kallelser i nya testamentet, till exempel när Jesus säger "kom till mig alla ni som är tyngda av bördor och jag ska ge er vila." Det är en generell kallelse och det finns några fler av samma slag. Men när Nya testamentets författare talar om "kallade" på det här sättet handlar det med ett enda undantag (Matt 22:14) om att man är utvald till frälsning av Gud innan världens grund blev lagd. Det finns många exempel, men kanske det tydligaste är i Upp 17:14. Det är ett sammanhang som handlar om vilddjuret och tio kungar, och så står det,

Uppenbarelseboken 17:14 (SFB-98)

¹⁴De skall strida mot Lammet, och Lammet skall besegra dem, tillsammans med de **kallade, utvalda och troende**, eftersom han är herrarnas Herre och konungarnas Konung.

Texten säger "kallade, utvalda och troende". Det är ord som hänger ihop. Om du är kallad är du utvald. Om du är utvald kommer din tro att bestå.

I vår text i Judas brev är ordet "kallad" det huvudsakliga ordet och de andra två är underordnade. Eftersom vi är kallade så är vi älskade i Gud Fadern och bevarade i Jesus Kristus. Det kristna livet börjar med att Guds verksamma kallelse. När Gud kallar på oss vaknar vår mänskliga vilja och vi får liv. Vi får nya ögon och öron. Det är en kallelse som uppväcker döda till liv. Det är den här sortens kallelse Jesus talar om i Joh 6:45, när han säger att alla som har hört Fadern kommer till Kristus.

Guds frälsning beror alltså ingenting på något som vi har gjort. Det är inget vi har tänkt ut själva eller något vi har arbetat oss till. Den kommer helt och hållet från Guds godhet och den ges till oss av nåd.

2. Älskad

Nästa ord som Judas nämner är att vi är älskade i Gud Fadern. Det här är enda gången i hela Nya testamentet som vi kan läsa att vi är i Gud Fadern. Gud Fadern älskade oss innan världens grund var lagd. Han älskade oss när vi var hans fiender. Och därför sände han sin Son, sin ende Son, den han älskar, att lida och dö i vårt ställe så att vi genom att sätta vårt enda hopp till Kristus kan förenas med honom och få del av allt som är hans. Genom tron på Kristus får vi del i den kärlek som Fadern av evighet har älskat sin Enfödde Son med. Han älskar oss som är i Kristus på samma sätt som han älskar sin Enfödde Son. Dessutom står det här ordet i perfekt particip, vilket innebär att det manifesterades i det förgångna men den fortsätter både idag och i framtiden.

Det finns ingenting som kan rycka oss ur Faderns kärlek. Vilket leder oss till det tredje ordet.

3. Bevarad

Judas säger att vi är *bevarade* i Jesus Kristus. Det är tre enormt stora ord och det finns så mycket att säga om dem. Men om vi bara skrapar på ytan kan vi återigen påminna oss om vad Jesus säger i Johannes 6. Han säger att "alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort." Och sedan fortsätter han i vers 39: "Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den yttersta dagen."

Han vet vilka som tillhör honom och han kommer att bevara dem som är hans. Johannes 10:27,

Johannesevangeliet 10:27-28 (SFB-15)

²⁷Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

²⁸Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.

Så, vänner. Det är en hård kamp som Judas kallar oss till, och den kommer med ett högt pris. Men vi kommer inte att förlora något som betyder något. Allt av det som är viktigast för oss är orubbligt förvarat hos Allsmäktig Gud. Han håller kvar vår frälsning och fortsätter att ge oss sin eviga kärlek.

III. VAD DEN KRISTNE FÅR (VERS 2)

Låt oss nu väldigt kort titta på den andra versen. Den handlar om vad den kristne *får*. Texten säger,

Judasbrevet 2 (SFB-15)

²Barmhärtighet, frid och kärlek vare med er i allt rikare mått.

Jag ska säga något om de tre orden också, men lägg först märke till att han säger ”i allt rikare mått”. Det betyder att vi får en allt större del för varje dag som går. Det innebär att oavsett hur hård kampen blir så kommer vi inte bara att bevaras och bli kvar i Faderns kärlek utan vi kommer också att få del av större och större välsignelser. Mer och mer av det som vi allra mest behöver.

1. Barmhärtighet

Först nämner Judas *barmhärtighet*. Vi kan göra en distinktion mellan barmhärtighet och nåd. Barmhärtighet är Guds godhet som kommer till den som behöver. Det handlar om behov. Nåd är Guds godhet som kommer till syndare. Det handlar om att inte förtjäna det. De här överlappar så klart, men när Bibeln talar om barmhärtighet handlar det främst om vårt behov. Judas påminner oss om att vi behöver mer och mer av Guds godhet och att på grund av vår förening med Kristus så ger han det.

Vi lever så ofta som om vi kan fixa allt själva. Men i verkligheten behöver vi Guds godhet för utan den vore det ute med oss. Men han fortsätter att ösa sin godhet över oss i allt rikare mått, utan uppehåll.

2. Frid

Men det stannar inte vid Guds barmhärtighet. Judas nämner också frid. Det handlar om frukten av Kristi välgärningar för oss. Det handlar om segern från korset. Det handlar om alla de välsignelser som kommer av att Kristus har försonat oss med Gud. Vi får frid med Gud. Det handlar om att livet kan bli helt. Det handlar inte bara om frånvaron av fiendskap med Gud utan också närvaron av vänskap med Gud genom hans förbund.

Ni minns att Jesus satt i övre salen och firade påskmåltid med sina lärjungar. De stod inför de värsta 72 timmarna som de någonsin skulle uppleva, och vad sa han till dem? Han sa,

Johannesevangeliet 14:27 (SFB-15)

²⁷Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet.

Det är exakt den påminnelse vi behöver, och den välsignelse vi behöver när vi känner att striden blir svår. Han ger oss ett allt rikare mått av sin frid. Vi är inte längre fiender till Gud, vi är hans älskade barn.

3. Kärlek

Och, för det tredje: vi har hans kärlek. Det har Judas redan nämnt när han sa att vi är älskade i Fadern, men det är så viktigt att han tar det igen i nästa vers. I sammanhanget här handlar det alltså om Guds kärlek till oss som vi får del av i allt rikare mått för var dag som går. Romarbrevet 5:5 säger att Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan, och här säger Judas att när helst vi behöver barmhärtighet så ger han oss barmhärtighet och närhelst vi behöver frid så ger han oss frid och närhelst vi behöver kärlek så ger han oss kärlek. Han ger oss det i allt rikare mått.

AVSLUTNING

En sak som de flesta inte föreställer sig när de tänker på hur kyrkan kommer att drabbas av förföljelse är att det kommer att finnas en falsk kyrka som hejar på den sanna kyrkans förföljare och säger att den sanna kyrkan är farlig och inte en rätt representant av kristna värderingar. Det är en strid som är oerhört svår och kostsam och den tvingar oss att ta risker. Det kräver mod och klarsyn och beslutsamhet.

Samtidigt ser vi att Judas brev ramas in av fantastiska välsignelser, och det är också en bild av det kristna livet. Det börjar här och det slutar här. Kampen kan vara hur hård som helst, men ingenting kan rycka oss ur Faderns kärlek. Genom allt är vi bevarade i Jesus Kristus. Så låt oss hämta kraft i dessa underbara sanningar och låt oss vakna upp och samla oss och gå ut och kämpa för tron tillsammans.